

[Nør Christensen]

mest vedrører en lang række andre lande, hvor man kan sige, at børn har det skidt. Man kan ikke sige generelt, at børn har det skidt eller dårligt i Danmark. Tværtimod vil min påstand være, at børn har det ualmindelig godt hos os, og vi skal gerne fortsat gå forud som det gode eksempel for andre lande for at præge og påvirke udviklingen i disse lande.

Derfor kan vi også i CD's folketingsgruppe tilslutte os, at vi får tiltrådt denne konvention så hurtigt som overhovedet muligt.

Beskyttelsen af børn i enhver henseende er naturligvis vigtig, men jeg må også understrege, at det først er i det andet led. Det første led må vel stadig væk være forældrene, der har ansvaret, men samfundet må i visse situationer træde til, og det er det, debatten i dag skal handle om.

Jeg er overbevist om, at man rundt omkring undrer sig, når vi i Danmark har diskussioner og debatter ikke mindst i medierne, hvor problemet er børns ret eller rettere sagt mangel på ret til f.eks. jordbærplukning eller lignende ting. Det kan vi vist godt sige at man undrer sig en hel del over ude omkring i den internationale verden.

Konventionen ser jeg udelukkende som et klart, godt og fornuftigt udtryk for et internationalt samarbejde, og jeg ser det som vigtigt, at Danmark får ratificeret denne konvention, således at vi kan være med til at præge de lande, hvor vi kan pege på mangler. Det kunne eksempelvis være lande i Afrika eller Indien, hvis jeg skal være lidt mere konkret, hvor man kunne sige, det var vigtigt, at vi i forhold til disse lande kunne være med til at præge og påvirke udviklingen, således at børn kunne få det endnu bedre.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre hilser med glæde, at Folketinget nu skal behandle spørgsmålet om ratifikation af konventionen om børns rettigheder, og vi medvirker gerne ved ratifikationen.

Spørgsmålet om børns rettigheder er ingen selvfølge. Det er det ikke idéhistorisk, det er det ikke juridisk, og det er det desværre og især slet ikke i praksis. I de fleste af verdens lande krænktes børns rettigheder. Det gælder ikke mindst i mange af verdens fattigste lande, men det gælder også i de rige lande inklusive vort eget.

Må jeg minde om, at der faktisk her inden for det sidste års tid eller halvandet har været gen-

nemført et udvalgsarbejde, kommissionsarbejde, om børns rettigheder i forhold til bistandslovens bestemmelser, og Folketinget kommer senere til at beskæftige sig med børns rettigheder i forhold netop til bistandsreglerne.

I den forbindelse synes jeg, det er værd at gøre opmærksom på over for fru Inge Dahl-Sørensen og andre, der har talt om tvangsfjernelser, at i relation hertil drejer det sig ikke kun om, at forældres rettigheder over for deres børn kan krænkes, men også om, at børns rettigheder i forhold til deres forældre i praksis kan krænkes. Derfor er lovgivningen også nødt til at behandle barnet som et individ i forhold til lovgivningen.

Det er ikke på så forfærdelig mange områder, konventionen rejser problemer for Danmark, når vi ser på det strikte juridiske indhold. Jeg er enig i, at der er et problem i forhold til fængselsophold for børn, i hvilket omfang man kan acceptere, bør acceptere, at børn opholder sig i samme fængsler som voksne.

Problemet er ikke så enkelt at løse i forhold til hele den struktur, vi har bygget op hos os. Men jeg er enig i, at dette spørgsmål fortjener, at Retsudvalget meget nøje går ind i denne sag og helt præcist vurderer, hvorledes vi kan leve op til konventionens juridiske ordlyd på dette område. Det vil Det Radikale Venstre interessere sig stærkt for.

Men ellers må man sige, at det, der er det store problem, ikke altid i Danmark er juraen og konventionen, men praksis, hvor uforstående myndigheder og myndighedspersoner somme tider står i vejen for den reelle hævding af børns rettigheder, og hvor samtidig uforstående forældre står i vejen for børns rettigheder. Derfor er noget af det vigtigste i denne sag oplysningen om børns rettigheder. Det er nævnt udtrykkeligt i artikel 42, at med ratifikationen følger en forpligtelse til at oplyse om børns rettigheder. Derfor synes jeg også, vi skal interessere os for i Retsudvalget, hvorledes man bedst tilrettelægger oplysningsarbejdet om børns rettigheder. Jeg vil gerne sige på dette tidspunkt af behandlingen af sagen, at efter Det Radikale Venstres opfattelse vil det være helt naturligt og rigtigt, at det især er den danske UNICEF-komité, der kommer til at stå for, får et hovedansvar for den oplysningsvirksomhed om børns rettigheder, der følger som en forpligtelse af ratifikationen.